

χεια. Από τα πολλαπλά τραύματα ήταν πεσμένος στο έδαφος και τις τελευταίες του στιγμές φώναζε: «Δεν πρόκειται να σας πω τίποτα. Προδότης δεν είμαι». Τις απογευματινές ώρες, στις 16 τ' Οκτώβρη, γευματινές ώρες, στις 16 τ' Οκτώβρη, παρέδωσε το πνεύμα ο ηρωικός αγωνιστής

Στις 17 του μήνα μεταφέρθηκε από Άγγλους στρατιώτες στην Κυθρέα για ταφή. Οι Άγγλοι στρατιώτες επέμεναν να τον μεταφέρουν απευθείας στο νεκροταφείο για ταφή, οι γυναίκες όμως της Κυθρέας βγήκαν στους δρόμους και επέμεναν να μεταφερθεί στην εκκλησία. Οι Άγγλοι τελικά υποκύψανε και μεταφέρθηκε στην εκκλησία της Αγίας Άννας της Συργανιάς όπου γίνηκε η κηδεία. Οι γυναίκες ξεσκέπασαν τον νεκρό και διαπίστωσαν ότι τα πόδια του ήταν θρύψαλα. Το κρανίο του, πίσω απ' το κεφάλι, ήταν θραυσμένο και έφερε κάτω απ' την κοιλιακή χώρα τραύμα που πιθανόν να προξενήθηκε από ξιφολόγη. Από την εκκλησία μέχρι το κοιμητήριο, ένα περίπου χιλιόμετρο, Άγγλοι ένοπλοι στρατιώτες φρουρούσαν από την μια κι από την άλλη πλευρά του δρόμου απ' όπου περνούσε ο νεκρός.

Από τις 17 μέχρι της 27 τ' Οκτώβρη ελικόπτερο πετούσε συνέχεια πάνω από το νεκροταφείο κατά την διάρκεια της μέρας, ενώ κατά τη διάρκεια της νύχτας ένοπλοι στρατιώτες φρουρούσαν τον τάφο. Το μέτρο αυτό λήφθηκε από τους Άγγλους

για να μην επιτραπεί η εκταφή του νεκρού από την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και διαπιστωθούν τα τραύματα, οι κακώσεις και τα βασανιστήρια που υπέστηκε ο ήρωας.

Η σύζυγος του ήρωα μετά την ταφή του νεκρού άντρα της περιστοιχιζόμενη από τα παιδιά της: Ανδρέα 4 χρόνων, Κώστα 3 χρόνων, Γιάννη που μετονομάστηκε σε Σπύρο 1 1/2 χρόνων και την Χρυστάλλα 6 μηνών, έκαμε την ακόλουθη δήλωση: «Είμαι υπερήφανη για τον άντρα μου. Χαλάλι της Ελλάδας και της Κύπρου και της πατρίδας ο άντρας μου.»

Ο μεγαλύτερος γιος του ήρωα Ανδρέας, είκοσι (20) χρονών, τέλειωσε το Γεωργικό Γυμνάσιο Μόρφου. Στις 22 του Ιούλη 1974, πήγε στην Κερύνεια μαζί με τρεις (3) άλλους για να καταταγεί εθελοντικά στην Εθνική Φρουρά και να πολεμήσει εναντίον των θαρβάρων του Αττίλα. Εθελοντικά γιατί σαν πρωτότοκος γιός του ήρωα εξαιρέθηκε και δεν έκανε τη θητεία του στην Εθνική Φρουρά. Ο Ανδρέας διακρινόταν για τον πατριωτισμό του και για την αγάπη του προς την πατρίδα. Από τις 22 του Ιούλη 1974 δεν έδωσε σημεία ζωής και θεωρείται αγνοούμενος. Υπήρξε πράγματι άξιον τέκνο του ήρωα πατέρα του.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗΣ

Δικηγόρος

*Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής
Σωματίου Ελευθέρη Κυθρέα.*

Αφιέρωμα στον ήρωα Σπύρο Χ' Γιακουμή

*Στου Πενταδακτύλου τα Ιουνά ο Σπύρος εν που ζούσε
είχε κουπάδι κ' έβασκε και άνετα περνούσε.
Χαράματα σηκώνετουν να πάει στο κουπάδι
και να στραφεί στο σπίτι του εγίνετουν σκοτάδι.
Μέσα στο μαύρο κέρφιου που 'γινε το 58 Οκτώβρη
εθκιαζώσε ο στρατός το σπίτι του, τον Σπύρο για εύρει
χαράματα τον πιάσανε πριν πάει στο κουπάδι.
Μαζί με άλλους χωριανούς τον Σπύρο εβάλαν το σημάδι.
Επήραν τους παράμερα στην αποθήκη Σάββα Καλογήρου.
Τζιει μέσα τους χωρίσανε τον Σπύρο ν' ανακρίνουν
αρκέψαν τζι' αρωτούσαν τον να πει για την ΕΟΚΑ,
μα κείνος δεν απάντησε τζιαι γύριζε τα νώτα.*